'हर्म्यं' निवासस्थानं, 'करोमि'। स ब्रह्मचारी 'मेधावी' प्रज्ञावान्, 'तपस्वी' नित्यं तपोयुक्तः, 'मानुषीषु' मनुष्ययोग्यासु, 'दिक्षु', 'अन्तः' मध्ये, 'मनसा' विवेकेन युक्तः सन्, 'दूतश्चरति' हिताहितप्राप्तिपरिहारोपायज्ञो वर्त्तते ॥

(५) अथ वेदेन सम्मृज्यमानाया वेदेरनुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "चतुःशिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। मर्म्मृज्यमाना महते सौभगाय। मह्यं धुक्ष्वा यजमानाय कामान्" इति। 'चतुःशिखण्डा' चतुर्भिर्भूषणस्थानीयैर्युक्ता, चतुष्कोणा वा, 'युवतिः' आकारेण युवतिसदृशी, यथा युवतिर्मध्ये सन्नततरा तथा वेदिरपि, अतएव 'सुपेशाः' शोभनरूपयुक्ता, 'घृतप्रतीका' घृतोपक्रमा, तस्यां हि वेद्यां प्रथमं घृतं स्थाप्यते। सा च 'भुवनस्य' समस्तलोकस्य, 'मध्ये', यजमानस्य मम 'महते सौभगाय', 'मर्म्मृज्यमाना' वेदेन भृशं शोध्यमाना, वर्त्तते। तथाविधे हे वेदे 'यजमानाय मह्यं कामान्', 'धुक्ष्व' सम्पादय ॥

(६) अथ क्रियमाणाया वेदेरनुमन्त्रणमाह। "भूमिर्भूत्वा महिमानं पुपोष। ततो देवी बर्द्धयते पयाꣳसि। यज्ञिया यज्ञं वि च यन्ति शश्च। ओषधीराप इह शर्करीश्च" इति। इयं वेदिः 'भूमिर्भूत्वा' सर्व्वत्र पृथिवीभावेन वर्त्तमाना, 'महिमानं' माहात्म्यं, 'पुपोष' पुष्णाति, तत इयं 'वेदिः' देविरूपा यागद्वारेण 'पयाꣳसि' वृष्टिजलानि, 'बर्द्धयते', 'ततः' जलवृद्धेरूर्द्ध्वं, 'यज्ञियाः' यज्ञसम्पादनार्हाः, 'ओषध्यः',